રમુજી ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ પ્હેલો.

સુરત, મુંબઈ તથા દીલ્લી
વીગરેની પ્રખ્યાત ગુણીકા તથા
બીજી ગાનારીઓમાં હાલમાં ગ-
વાતા મનપસંદ ગાયનોનો સંગ્રહ.

ગાયનના શોખીનોને સારૂ
छपावी प्रसिद्ध करनार
કાસીદાસ ભગવાનદાસ.

સંવત ૧૯૪૩. સને ૧૮૮૬.
સુરત "વિક્ટોરીયા પ્રેસ".
કીંમત ત્રણ આના.

૨૯૨૩

રમુજ ગાયન સંગ્રહ.

તાલ થૈકો.

તીઞ્લઞ્સાં નાદારદીર તુમ્ દીર-તુમદીર-તુમ તુમતદર દાંની.
નાદરદાની -તુમ્ દરદાંની -તુમ્ દરદરદર તદર દાની. —૧.
નાદર દરદાંની -તુમ દરદરદાંનો તીમ તદાર તદર દાંની,
દાંની દાંની ઓં દાંની દાંનીત દાંની;
તાંના દિર દિરતા હાહાહાહાહાહાહા તદરદાંની. —૨.

રાગ ભૈરવ, ધીમો ત્રીતાલો.

ચલ લીય લલ્લું યલ્લ લલ્લી તનના દરદર -તુમ્ દરદર,
-તુમ્દર્ તદારે તદારે ઓંતતુ તન તદારે તદારે દાંની. —૧.
ઉસ્તાદકા ઇનાદકી કારખાંને સામબ્સુદ્ ઇબ્ક બુંદ;
જયાં રહ્યા બિહાંનેસા, એકાંસ્કિખફૂં મારયાગિલ્કર હુવાં;
નેસાયુ દર્ દર્ મીયાં દોસ્ત મેહેદ્દમારે બિહાંનેસા. —૨.

રાગ કાલીંગડા—ત્રીતાલ.

પ્યારાજી માનો બાલમ ચતુર સુજાન, બાલમ ચતુર સુજાન, પ્યારાજી માનો બાલમ ચતુર સુજાન ॥ ૧ ॥ તુમારે સગકો સાથ અનારી, છોડ દો યેહ ગુમાન. ॥ ૨ ॥

મેવારી સંઈયાં જાઓ ન ઉન ઘરવા, જાઓ ન ઉન ઘરવા, મેવારી સંઈયાં જાઓ ન ઉન ઘરવા. ॥ ૧ ॥ રેન દીન રહે મંદીર મોરે, હસકે લગાઉં ગરવા. ॥ ૨ ॥

મેવારી પ્યારા છોડોજી ઉનકા સંગ, છોડોજી ઉનકા સંગ, મેવારી પ્યારા છોડોજી ઉનકા સંગ. ॥ ૧ ॥ ઉનકે મંદીર તુમ જાઓ ન પ્યારે, મેહેલ હમારે કરો રંગ. ॥ ૨ ॥

રાગ—ત્રીતાલ.

સારી રેનકો રંગ ગુમાયો, અબ કીયું આયો ભોર ભયે. ॥ બેવાર ॥ લાખ કહી તુમ યેક ન માની, જહાં તક દીલમે ઓર રહે, નટવરજી તુમ નીપટ ભયે, (બેવાર) અબ રહત ન અટકી મોર કહે. ॥ ૧ ॥

હમે મીલાવો કોઈ ગોરધારી, સખી સુનો એક બાત હમારી ॥ હમે ॥ ૧ ॥ શ્યામ પીયાકી મધુરીસી મુરત, લટક આપર મેં વારી ॥ હમે ॥ ૨ ॥

સખી પીયા બીન જીયા ઝુર મરે, આજ સખી નહીં ચે-ન પરે ॥ સખી ॥ ૧ ॥ ચેન નહીં દીન રેન સખીરી, નૈનાંમે નીર ઝરેહી ઝરે ॥ સખી ॥ ૨ ॥

સખી કોઇ મોરા પીયાકો ઠેરાઓ, સહાય કરો મોરે મન-કો ભાવો ॥ ૧ ॥ બીરહ બાદલ મોરે શીરપર આયો, કોઈ વાકો સમજાઓરી ॥ ૨ ॥ પીયુ બીજોગસે વ્યાકુળ હોઉંગી, સુગન ગાન સુનાઓરી ॥ ૩ ॥

મોરી નટવરસે સુધ લાગ રહી, કાહુ કરૂં કાહાં જાઉં સ-ખી ॥ મોરી ॥ ૧ ॥ સ્વપ્રેમે મીલે ગીરીવરધારી, લાગી રહી ગલે જાગી રહી ॥ મોરી ॥ ૨ ॥

રાજા ભરથરીનો ખ્યાલ.

થી સનવંતી રાણી રાજા ભરથરકો લીનો ગલે લગાય, સુન પતી પ્યારે, શીકાર ખેલને દીશા ઉત્તર મત જાવ. **ધુરપત** છત્રપતી રાજા ત્રીઆકે કેહેને કાનાં કરે બીચાર, બીલમ ના લાગે; હુકમકે સાથ કીએ ઘોડે તઇયાર. જીન સુનેરી થા ઘોડેપે, ઓર ગેનાથા જરકશીદાર, સવાર હોકે; ચલા જંગલકે તરફ ખેલને શીકાર. **શેરો.** ચરતે હીરણ બીઆબાનમે રાજાકે જબ આયા નજર, દેખ મીરગ કાલા લીએ શામશીર ખેંચી જાયકર,

સબ હીરણી મીલ રાજાશે કેહને લગી સમજાયકર, મારો મીરગલી દશ પાંચ મત મારો મીરગપર વારકર. **ગઝલ.** સબ હીરણી મીલ રાજાસે ઇઉં અર્જ ગુજારી, એ સરદાર હમારા હમી હે ઉનકી સબ નારી, ના ફરીયાદ સુની રાજાસે ના માની લાચારી, સમશીર ખેંચ રાજાએ ઉશ મીરગકુ મારી. **છોટી રંગત–લાવણી.** જીસ વખ્ત મીરગને તંનસે પ્રાણ ગુમાયા, સબ મીરગ નારીને રોરો સોર મચાયા, હુઇ કયામત ઉનપે ઓર ગમકી છાંયા, બેદરદી રાજા તુજે દરશ નહીં આયા. **વળાણુ.** શ્રાપ દીયા રાજા ભરથરકો, તેરી રાણી વીધવા હો જાય સુન પતી પ્યારે. ॥ ૧ ॥ માર મીરગ લે ચલે રાજા આએ ગુરૂ ગોરખકે તીર, દખ મીરગકું; નાથજી બોલત હુવે દીલમે દીલગીર. સજીવંન કરો મીરગ નાથજી, માફ કરો મેરી તકશીર, ચેલા કર લો; છોડકે રાજપાટ મેં બનું ફકીર. **શેર.** એકીન માન રાજા ભરથર લે આએ, ગુરૂ ગોરખકે મન પેધારજી, એ જોગકાતો સાધન રાજા તુજે દુસવારજી, સબ રાજપાટ સલતનત દો દલ ધરી ઈનકારજી, માતા કહો જાકે ઉસે જો હોય બીહાતા નારજી. **ગઝલ.** તું ગરૂ દેવ હમારા, મેં તો હું દાસ તેહારા. કર ચેલા મુજે જલદી ન કર દેર અબારા, શીર મુંડ કાન ફાડ કરી દુધકી ધારા, દ ઝોલી હાથ નાથ મેં ફેર દુબારાં

છોટી રંગત-લાવણી. ઝોલી ખપર લે તંનપે ખાખ રમાઈ, લે અંગીઆ ગુરૂકે ઘરકી સુરત લગાઇ, પોંચા દરપે ક્યા ભલા હો તેરા ભાઇ, સુનકે અવાજ બાંદી ભીક્ષા લે આઇ. **વળણ.** બાંદીસે હમ નહીં લેતે હે,કેહે દરાણીકુ લેકર આય, સુનો પતી પ્યારે. ॥ ૨ ॥ સુનકે બચંન જોગીકા બાંદીને દીલમે બોત ગુસા ખાયા, હે મુરખ જોગી; પાપ ક્યા તેરે દીલમે સમાયા. ધરકે રૂપ જોગીકા મેહેલમે રાણીકુ ગોરણ આયા, સુન બચંન બાંદીકે, રાજા ભરથરી જો દીલમે ગભરાયા. **શેર.** સુનકે બચંન બાંદીકે મુખસે જોગીને કડવે બોલજી, લાલ હો બાંદીકે મુખપે મારા ચીમટાં તોલજી. બાંદી જો ભીક્ષા લાઈયો, ગઇ ઉનકે દરપેધાલજી, રેરો બીથા જોગીકી કહી બાંદીને હીરદા ખોલજી. **ગઝલ.** રાણીજી સુણો હાલ મેરે દરદા સીતાબી, જોગીને કરી માર મેરે તનકી ખરાબી. જોગી નહીં એ હે મુવા શીપત અજાબી, પીઇ ભંગ મશી દરપે આયા મીસલે સરાબી. **છોટી રંગત-લાવણી.** રાણીએ સુંનકે જીમે બોત જી જલાઈ, જોગીકે પાંસ ગુસ્સેમે દોડી આઇ. જોગીસે જીશ બખ્ત નજરસે નજર મીલાઇ, પેછાંના પતી નેનાંમે નીર ભર લાઇ. **વળણ.** કીને દીઆ બેરાગ ભરથરી, સુધબુધ તેરી કાહાં બીસરાએ. સુનો પતી પ્યારે. ॥ ૩ ॥

સારા સોર મચાયા રાણીકી કંચન કાયા મુરઝાઈ, ગંમ છાયા મેહેલમે, લટા દીઈ ખોલ ખડાશા દરશાઇ. એસા કેહેનારે હાથસે બીજલીસી ચડકે આઇ. જદ લગી નંનાસે આંસુ આેર ખડા ખાશી ભર આઇ. **શેર.** રાજા કહે રાણીસે માતા કાયકુ મીલાએ હે, દે ભીક્ષા જલદી મુજે નાહક દેર કયું લગાઇ હે. રાંણી કહે રાજાસે હાય તુજકુ શરમ નહીં આઇ હે, ફેરે ફીરી સંગ તેરે, માતા કીસે બનાઇ હે. **ગઝલ.** મેરે કરમમે જોગ લીખા મેં જોગ કમાઉં, તું માતા હે મેરી મેં પુત્ર કેહેલાઉં. માતા ના કરો દેર તુજે બાત સુનાઉં, ઘર ઘરસે ભીક્ષા માંગ ગુરૂ પાંસ લે જાઉં. **છોટી રંગત-લાવણી.** રાણીને કહ્યા રાજાસે બચન મંગવાવો, હમ હોય જોગન તુમ બેઠ જોગ કમાવો. એક બાગમે આસન લગા હરી ગુણ ગાવો, કુછ રામ નામકા હમે સબ્દ સુનાવો. **વળાણ.** વોહી બાગ થા માતા મેરા, દીઆ ગુરૂને જોગ સુનાય. સુનો પતી પ્યારે. **॥ ૪ ॥** રીસાલગીરજી કહેકે રાણી અબ કયું દીલમે ગભરાવે, કોહો પુત્ર પતીકું, કરમકા લીખા સો કેસે કોઇ મીટાવે, આખર હો લાચાર કહે બીન પતી ગતી કેસે પાવે, બીન પુરૂશ નારકું ભલા એ બતા સબર કેસે આવે. **શેર.** માવા સીંગજી ઇઉં કહે સબ રાણી હુઇ તઈયારજી, પતીકુ પુત્ર કેહેને લગી જો થી બી-

હોના નારજી. સેખ સુબાંની ઇઉં કહે સબસે બડા કીરતારજી. રામીકુ પુત્ર કહ્યા, રાણી રહી મન મારજી. **ગઝલ.** ભરથરકા ખ્યાલ ફડમે ગાવે શોભારાંમજી, બકતાવરશીંગ કહ્યા કીસા તમામજી. શંભુ ઓર મોરશીંગસે તું ન કર બદ કલામજી, પેહેલા યાદ કરને લગે હુરકા નામજી. **છોટી રંગત—લાવણી.** જેલુશંકરને સુનો ખ્યાલ બનાયા, નાહાના મુકુંદને મીજલસ અંદર ગાયા. સુન પતી પ્યારે. **॥ ૫ ॥**

કેરબા.

સલુને શામરે, મેં સમરૂં તેરા નામરે; ॥ આવરે મેરે મનકેમે રામ, સલુને શામરે. ॥ ટેક ॥ પેહેલી પ્રીત લગાયકે, મત આશ કરો તુમ દુર; ॥ દુર રહે દુખ હોત હે, મે તો મરૂંગુ ઝુરરે. ॥ સલુને—૧. ॥ દરદ દીવાની મેં ફીરૂં; મેરે બ્રેહકા વાધા રોગ, ॥ રોગકી મારી રીસમે, મેં જાઇ પેરૂંગી જોગરે. ॥ સલુને—૨. ॥ પ્રીતમ ડાલા પ્રેમકા, તમ જોર ગલે બીચ ફંદ; ॥ ફંદકી મારી મેં ફીરૂં, બલ જાત હે બ્રહ્માનંદરે. ॥ સલુને—૩. ॥

હો રંગીલે બાલમે, મેરે મનકે માહાસુખ પાલમે, ॥ આવના મેરે આશક જાની, રંગીલે બાલમે. ॥ ટેક ॥ બોહોત રશીલી બોલતી, પ્યારી અંખીયાં તેરી લાલ; ॥ લાલ પીયા તેરે કા-

રણે, મેં લેઉં ફકીરો હાલરે. ॥ રંગીલે—૧. ॥ પેહેનું કફની પ્રેમકી, લેઉં હક્કી જોરી હાથ; ॥ હાથ તેરે મેરા હૈયરા, લઇ ચાલોં સંગાથરે. ॥ રંગીલે—૨. ॥ બ્રહ્માનંદકી બીનતી, સુણી લીજીયો સુંદર શ્યામ; ॥ લાલ પીયા તેરે કારણે, મેં રહું આઠો જામરે. ॥ રંગીલે—૩. ॥

કોઇને દખાબે યારો મેરા સનમ, મેરા યારકી એહી નીશાની, બાંકીશી ટોપી ઉડાવે પતંગ ॥ કોઇને ॥ ૧. ॥ મેરે સનમકી એહી નીશાની કાલાસા ઝુલફા ઓર ગોરા બદન ॥ કોઇને ॥ ૨. ॥

ઠુમરીની તાલ–ગરબો.

નંદ કુંવર તોરે નેના રસીલે, સખી જાદુ ભરે સખી જાદુ ભરે; માથે મુગટ ઓર હાથ બાંસરીયા, સખી લેકે ખડે લેકે ખડે. **સાખી**–બનસી બાજી સામકી, સખી ત્રથ જમનાકે તીર; સબ સખીયો કે મન બસે, અબ ધરત નહીં. મન ધીર. રસીલે સખી જાદુ ભરે સખી જાદુ ભરે. ૧. એશે કપટી મોહનસે, સખી પ્રીત ન કરશો કોઇ; બાલા જોબન અપના, અબ ધરેગી હુર કોઇ. રસીલે સખી. ૨. જસોદાજીકે નંદસે, સખી નેહાં કોન લગાય; જાય મથુરામે કીસનજી, અબધુત ભયો કે મત ભાય. રસીલે સખી. ૩.

ગઝલની તાલ—ગરબો.

સબ મીલકે બ્રીજનારી, લેકે ગેંડ હાથમે સારી; એલે જોબન મતવારી, આઓ મોરારી. લેકે ગેંડ દંડાકી પ્યારી જમનામે ફેંકે મોગરી—૧. દોડોદોડો સખીયો સારી, જાને પાવે ન મોરારી; રખના ખુબસી હુંશીયારી, ગરે મીલ સારી. યુદ્ધ કરકર કહે મોરારી, લાહોજી ગેન હમારી—૨. કરકે મનસુબા સબ નારી, દોડી મારકે કીલકારી; પકડો કાનાકો મીલ સારી, દેકર ઉસકો ગારી. કયું બાજી હમારી બીગાડી, તુમ કાહાના હો યા નારી—૩. અબ ના છોડુંગી કાના, જો તુમ લાખ કરોગે બાના; દેખો આખરકો પસતાના, માનો મોરારી. જમનામે કુદે વારી, લાહો ગેંડ હમારી—૪. રસીયા કેહેતા હે ગુનકારી, રાજા સાહેબકા ઉપકારી; અબકે હમપે હે દુખ ભારી, કરો મેહેરબાની, રાજા દુલે શીયાજી વેપારી, સબ ગોપીયાં હે બલીહારી—૫.

દારૂડી.

પીલે મેકો જામ બાલમ પીલે મેકો જામ,
પીનેસે હોવે આરામ બાલમ;
કયું બેઠે બનકે બેફામ—બાલમ.

મયેકે પીનેસે આરામ હોવે, ઓર પડે ખુબ ચએન;
પ્રીતમ પ્યારો સેજપે, ફીર જાવે ખુશીમે રેન—બાલમ. ૧.
સાજન મેરો છેલ છબીલો, પીવે મેકો જામ;
રોશન હોવે રજની સબારી, ઓર મીલે આરામ—બાલમ. ૨.
પ્યારેકી મયે રાહ દેખતહું, કબ આવે પીયા;
ન દીદે દીલદારકો મેરો, જલ જલ જાએ જીયા—બાલમ. ૩.
ખાતર તેરે મયે દીવાની, સુનરે તું બાલમ;
ફીકરમે હયેરાન હું કરૂં, આહ ઝારી વ ગમ—બાલમ. ૪.
ભર ભર મયેકો જામ મયે દેતી, પીવે મેરો દીલદાર;
તુંઇ રસીલા તુંઇ છબીલા, તુંઇ ગલેકા હાર—બાલમ. ૫.
જોર ઝપટ મોસે સોવે લપટવો, છલબલ હે ભાતી;
ન આવે દીલબર સેજપર તો, ગમસે ફટે છાતી—બાલમ. ૬.
અરે પ્યાર લગાકે પ્યારા તુને, લીઓ મેરો દીલ છીન;
પ્રીત લગાકે છોડ ગયો, મયે રોતી હું રાતો દીન—બાલમ. ૭.

અંત્રા.

દારૂ તો મારૂ પીએરે રાતા રાખે નેન,
સુનો સાહેબો જાગસે તો થાશે રંગની રેન—બાલમ. ૮.
ઘોડા મેરા કમ ચલેરે દીન થોડા ઘર દુર,
સેજા છોટી કામીની ગારૂં જોબન જાય ભરપુર—બાલમ. ૯.

સાંજ પડેને-સાહેબો મારો દારૂડી પીવા જાય,
અડધી રાતે આંગણે આવે મારો નાજુક જીવ ગભરાય—બાલમ. ૧૦
ઉંચે પાએ ઢોલીઓને ઢીલી પડી નવાર,
સાલુડો રંગ ભીંજીયો કાંઇ રમીચો રાજકુમાર—બાલમ. ૧૧.
રાત પડેને સાહેબો મારો નાવે સુવા ઘેર,
સોકલડી ઘેર જઇ સુવે મારી આંખોમાં આવે ઝેર—બાલમ. ૧૨.
દારૂ તો દગ દગ કરે કંઇ પ્યાલો કરે પુકાર,
ભર દેવે મૃગ લોચની તમે પીઓને રાજકુમાર—બાલમ— ૧૩.
સુરજ થાને પુજશારે ભર મોતીડે થાલ,
દો ઘડી મોડો ઉગજે મારો સાહેબો ખેલે શીકાર—બાલમ. ૧૪.
આંમ તલે જીઆરા જલેરે કોયલ ફેરા દે,
શ્રાવણકી ઝડીયા લગી કંઇ ઝાડો ઝોકા દે—બાલમ. ૧૫.
દારૂડીના સંગમાં કાંઇ છેલ મંડયા બેચાર,
લાખ ટકાનું ઝુમણું ગયું શોકલડીને હાથ—બાલમ. ૧૬.
ઉંચી નીચી સેજડી મોસે ચડયો ન જાય,
કેજો મારા કંથને મને ગોદમાં લઇ ચડી જાય—બાલમ. ૧૭.
હાજર બીડી હાથમે કાંઇ ઉભી સલુની નાર,
શાન કરી હું આપું તમને ખાવો મારા દીલદાર—બાલમ. ૧૮.
પ્રેમે પધારો પીયુજી મારા મેં પાથરીયો છે પલંગ,
રશીયા મારા રસથી ભર્યાં કાંઇ આવી ઉડાવો રંગ—બાલમ. ૧૯.

તેં વાવી છે કાકડી કાંઇ મેં વાવ્યું ખડબુચ,
તેં રાખી તારી જાતડી તારે મેં રાખ્યો રજપુત—આલમ ૨૦.

દેશી આહારની.

છક પીયોની દારૂડી, વાલીડા પીયોની દારૂડી;
મારો નાજુક જીવ ગભરાય, ના ઢોલા ॥ પીયોની ॥
દારૂ તો ઢકઢક કરે, પીયાલા કરે પોકાર;
સાજનડી તો ધ્રન ખડી, તમે પીયોની રાજકુંમાર ॥ વાલીડાં ॥
દારૂનાં નીશા થકી, ફીદા હોયગા મન;
તે માટે પીજીએ જરાતે, થોડું થોડું આપન ॥ વાલીડાં ॥
સાલુ તો કસુંબા રંગા દે, ઘડા દે નવસેરા હાર;
હાથી દાંતનો ચુડલોરે, ચુડલે તે ચુંક જડાવ ॥ વાલીડાં ॥
મગફળી શી આંગળીરે, કાંઈ બેરન બેલી હોય;
શીશબદનશી કામનારિ, એસી ત્રીલોકમે નહીં હોય ॥ વાલીડાં ॥

બનજારાઓ.

હાય ઇસ્ક પરીને હમારા, દીલ કીયા હયે પારા પારા—ટેક.
યારો ઇસ્ક અજાયેબ બલા હુએ, ધુંટા સદહાકા ઇસને ગલા હયે,
બે ગુનાહ હઝારોકું મારા—દીલ કીયા—૧
કહીં આશક બના હયે કાફીર, કહી માશુક બંન હુવા જાહીર,

કહીં છુપા કહીં આશ્કારા—દીલ કીયા.—૨
કહીં શેખ બના હુયે ફરેબી, કહીં દેતા હુયે ખબરે ગયેબી,
કભી રીંદોમે જાએ પુકારા—દીલ કીયા.—૩
મંનસુરકું સુલી ચડાયા, સર મશ્તકે સરકું કટાયા,
ઓર શમ્સકી ખાલ ઉતારા—દીલ કીયા—૪
મજનુકુ બંન બંન ફીરાયા, ફરહાદને તેશા ખાયા,
લયેલા શીરીપે જુલ્મ ગુજારા—દીલ કીયા—૫
છેલબટાઉ મોહિના રાની, નલ દમનકુ કર દીયા ફાની;
રાજા હીરકું કરકે આવારા—દીલ કીયા—૬
જો દામમે ઇસકે ફસા હુયે, કભી રોયા કભી એ હસા હુયે,
એ "હરીફ" કહેવે બીચારા—દીલ કીયા—૭

જબ મુરગે સહર લલકારા, ખેપ લાદ ગયા બનજારા—ટેક.
દેખો બાલી ઉમર ભોલાપન, કર તંનટા ગયે મુજે સાજન;
જલ જાવો એ જોબન સારા—ખેપલાદ. ૧
કયા પીયાને દીલમે ઠાની, જો મુજસે કીઇ બેઇમાની;
કીસ સૌતંન ને મારા નજારા—ખેપલાદ. ૨
કહો કોન દીસાકું જાવું, કીસ તરફ પીયાકું પાવું,
કહાં કહાં કરૂં જા પુકારા—ખેપલાદ. ૩
ધુન્ડી ઉત્તર દખન બાલમ, ધુંમી સારા પુરવ પછમ;
કહી મીલા ન મીતમ પ્યારા—ખેપલાદ. [illegible]

અયે સબા પીયુસે કહેના, હુવે કઠન તેરે બીન જીના;
બે મયા ઇસ્કને મારા—બેપલાદ. ૫

ક્યા બયાં હો રંજો ગંમકા, ના રહા ભરોસા દમકા;
કોઈ ઘડી હો કુંચ હમારા—બેપલાદ. ૬

બસ ઝયાદા સતા મત પ્યારે, આ લપટ ગલેસે હમારે;
હુયે "હરીફ" ગંમકા મારા—બેપલાદ.

તલપે હુવે યહાં તેરા સાજન, કહાં છોડ ગઇ બનજારન—ટેક.

અયે શીરીં દહન ચસ્મ અફસું, ફરહાદસા હું મયે મફતું;
મોહે બતા તેરા બાલા જોબન—કહાં છોડ. ૧

તેરે લીયે બઇરાગી બનકર, મયેને અલક જગાયા ઘરઘર,
ડારે છાંન સારે સેહરા ગુલશંન—કહાં છોડ. ૨

બીન તેરે ચયેન ના આવે, તેરી યાદ ન જીસે જાવે,
જપું નામકી નીત તેરે સુમરંન—કહાં છોડ. ૩

બેપ લાદકે આહો ગંમકી, અંદાઝ અદા પુર સીતંમકી;
દેસ બદેસ ફીરા ધુન્ડત મોહન—કહાં છોડ. ૪

અયે રસ્કે મસીહા મેહેરબાં, બીમાર હું તેરા નીમજાં;
નાહી ઇલાજ દુજા બીન દરશન—કહાં છોડ ૫

તદબીર કરૂં મયે હઝારાં, તકદીર હંસે હો નાઝાં.
ક્યા ભાગમેં મેરે લીખા બચંન—કહાં છોડ. ૬

અયે બઝમી રફીકાં આવો, ગમે ઇસ્કસે મુજકો છુડાવો,
કહું "હરીફ" મયે કુબ તલક કથંન—કહાં છોડ. ૭

મનમોહન કરે ધીંગાના, કહો પંનઘટ કયેસે જાના—ટેક.
કહે સખીયંનસે પંનહારી, ચલો પંનઘટ મીલકર સારી,
નીર નીરમલ ભરકર લાના—કહો. ૧
નારી નીકસી અપને ઘરસે, તંન સજ ધજકર ઝેવરસે,
પેહેન પાતલ અંગ સોહાના—કહો. ૨
સીસ ઘડા હાથમે ઝારી, ચલી ઠુમકત ઠુમકત પ્યારી,
જ્યું ચલે હાથી મસતાના—કહો. ૩
ગોરી પતલી કમર લચકાવે, જેસે મસ્ત નાગન મચલાવે,
દેખ આશક હુવા હુયે દીવાના—કહો ૪
જા કુવેપે ચંચલ ઠારી, જલ ભરંન લગી મતવારી,
સબ સખીયાં ગાવે ગાના—કહો ૫
કહે સુંદરસે પીયુ પ્યારા, તેરી અદાને મુજકો મારા,
તું શમાં મયેં હું પરવારા—કહો ૬
બોલી મોહંનસે મતવાલી, ચલ સરક ન દઉંગી ગાલી,
મત "હરીફ" હમકું સતાના—કહો ૭

માન જોગન કહેના હમારા, મીલ જાએગા ઓ તેર પ્યારા—ટેક.
જા રૂમ રૂસ ઔર ઈરાં, માવરૂન નેહેર મુલ્કે તુરાં,

તાલાશ બલ્ખો બુખારા—મીલ જાયેગા. ૧

તાતાર ચીંન માંચીમેં, ઔર ખતા ખુંતનકી જમીમેં,
ઇન શહેરોંમેં હોગા આવારા—મીલ જાયેગા. ૨

નેપાલ મુલતાં પીશાવર, કશમીર અંબાલા લાહોર,
દેખ દેહલ્લી આગરા સારા—મીલ જાયેગા. ૩

ફેરખાબાદ બરેલી કાનપુર, લખનઉ બનારસ જોનપુર,
કલકત્તા ભાગલપુર ન્યારા—મીલ જાયેગા. ૪

જબલપુર ગ્વાલીયર સાગર, ઇંદોર ખાનદેસ જયાગર,
સોલાપુરમેં હોવે બીચારા—મીલ જાયેગા. ૫

હયેદરાબાદ મદ્રાસ મેસુર, ગુલબર્ગા સરીફા બીંગલુર,
જા ધુંન્ડ પુના સતારા—મીલ જાયેગા. ૬

ફીર થાનેમેં આ દીવાની, મુંબઇમેં હો દીલજાની,
ઓ "હરીફ" સીતમ શઆરા—મીલ જાયેગા ૭

જીસ ચીજમેં ઇશ્ક સમાવે, સો તરાંહકી ધુંમ મચાવે—ટેક.

હર શયમેં ઇશ્ક બપા હયે, કહીં જાહેર કહીં છુપા હયે,
જહાં દેખો નજરમેં આવે—સો તરાંહ. ૧

દો કીસંમકા ઇશ્ક હયે જાનો, પાક ઇશ્ક હકીકી માનો,
ઔર મીજાજી અયેશ મનાવે—સો તરાંહ. ૨

મશહુર મસલ હયે કીસીસેં, ગર ઇશ્ક લગે મેંઢકીસે,

પદ્મની ન મનકું ભાવે—સો તરાંહ. ૩

જીસ બસરપે ઇસિકા સાયા હુયે, કભી ચયેન ન ઓ પાયા હુયે,

બે શુમાર રંજ ઉઠાવે—સો તરાંહ. ૪

બુલબુલ ભી ગુલપે ફીદા હુયે, પરવાના શમાંપે સદા હુયે,

કુરબાંન અપસકું જલાવે—સો તરાંહ. ૫

સચ ઇશ્ક હુયે એકતા હુંન્નરમેં, તાસીર કરે પથ્થરમેં,

પાની કર ઉસકું બહાવે—સો તરાંહ. ૬

ઇશ્ક કરતો હુયે ઇનદીનો વાહી, માલો હુસ્નકી જીસમેં તબાહી,

એ "હરીફ" દીલકી હુંનાવે—સો તરાંહ. ૭

મોહે છાંડ કંહાંગે સીધારા, નંદલાલ મુસાફીર પ્યારા—ટેક.

દે દગા ગયા પરદેશી, દીલ લગીકી અયેસી તયેસી,

કહાં ગયા ઓ શૌખ શરાર—નંદલાલ. ૧

કીધી પ્રીત પંછીની સાથે, મારી પગમાં કુહાડી હાથે,

કેવા દુષ્ટ કરમ છે મ્હારા—નંદલાલ. ૨

ગેલા નીધુંન કંનચે દેશાલા, કુઠે પાહાવું અતા મીંત્યાલા,

પંડીતાસ જાવું વીચારા—નંદલાલ. ૩

ચાંઓાં કીનકે વીની દુખ્યારી, થ્યો મુતે હણે દુખ ભારી,

કીડાં ઊંન અખીયેનજા તારા—નંદલાલ. ૪

આ પ્રેમ ઘટા મોહે ઘેરી, લીની સારી સુદ્ધ બુદ્ધ મેરી,

નાહીં ચયેન રચેન દીન સારા—નંદલાલ. ૫
નીમ સીવાયે અંન ના નીરૂ, ગંડલ દાગા એહીઅણહુલ,
જીયાં બંન તું તુટી નંનપારા—નંદલાલ. ૬
અચે મેહરે દરખશાં દીલેમંન, વાચે ખુલખુલે દીલેમાં ગુલશાન,
બંયા "હરીફ" મકુન આવારા—નંદલાલ. ૭

દાદરો.

કે મને ભુલી ગયો છે મારો છેલડોરે,
ખોટી ખોટી કાંનુડા તારી પ્રીત મારા રાજ.—મને ભુલી.
મને નીંદ્રા ન આવે સખી શું કરૂંરે,
મારે ખોળે છે નાનેરો બાળ મારા રાજ.—મને ભુલી.
મારી સુની પડી છે જુવો સેજડીરે,
રોતાં રોતાં કંઈ રજની વીતી જાય મારા રાજ.—મને ભુલી.
મને કાગળ ન આવ્યો હરી હાથનોરે,
એવા કપટી છે જાદવરાય મારા રાજ.—મને ભુલી.
સખી હું તો ઝુંજું છું મારા નાથનેરે,
એવા કેમ નમ્હેરા થયા નાથ મારા રાજ.—મને ભુલી.
મેહતા નરશઈયાના સ્વામીને વીનવુંરે,
કર જોડીને લાગું પાય મારા રાજ.—મને ભુલી.

રાગ કેદારો.

આજ મોરી અંખીયાં પલન લગી,
પીયા પ્યારેકી આસ દાસ મોએ કર સીંગાર બન બેઠી;.
સઘરી રતીયાં ગુમાઇ,
પીયાકી સમરણ જપી—આજ મોરી અંખીયા—૧.

આંતરો.

તુમતો હો માહ દીઠ લંગરવા,
જાય બસે સોતનકે ડીંગવા;
ઈશ્કે રંગે તુમારે કારણ રોગ જગી—આજ—૨.

ઠુમરીઓ.

એક ચતર નાર કર કર શીનગાર, ॥ ખડી અપને દ્વાર પીયા નીકસ બાહાર; ॥ એક પલક માર હસ મોરો મન લીનો. ॥ એસી ચતર. ॥ એક ચંદ્રબદન ચંદ્રાશી કીરન, ॥ આઇ હું સનદ પીયા નેક નજર; ॥ બાણોકી ભરન હસ મોરો મન લીનો. ॥ એસી ચતર. ॥

(બતાદે સાનુ પંજાબ કીતના દુર—એ રાગ.)

જવાદે છેલા ઝાઝી થઇ છે વાર, ॥ સાસુ નણંદ મારી કેડ ના મુકે, પાજી મળ્યો છે ભરથાર. ॥ જવા ॥ આખો દીવસ રહું

ઘેર ઉદાશી, ચેહેન પડે ન લગાર. ॥ જવા ॥ તન પરવસ મારૂ મન તુજ પાંસે, તું છે હૈયાનો હાર. ॥ જવા ॥ પ્યારા મુખ નીરખું ક્ષણભર ન્યાળું, પુરી હું હરખું અપાર. ॥ જવા. ॥

બતાદે સખી કોણ ગલી ગયે શ્યામ, કોણ ગલી ગયે શ્યામ, બતાદે સખી કોણ ગલી ગયે શ્યામ. ॥ ટેક. ॥ ગોકુળ ઢુંડી બીંદ્રાબીન ઢુંડી, ઢુંડ ફીરી નંદ ગામ. બતાદે સખી—૧.

જમુનાપે બજ રહી બાંસુરીયા, બાંસુરીયા વારી બાં-સુરીયા, ॥ જમુનાપે. ॥ ટેક ॥ ગોકુળી બજ રહી, બીંદ્રાબીન બજ રહી, સુનકે હો ગઈ બાવરીયાં. ॥ જમુના. ॥ ૧. ॥

નજરા ગયે બાલમ તોરે અંગના, તોરે અંગના અંખી આરે અંગના. ॥ નજરા—ટેક. ॥ વૈદ બોલાવોને નાડી દેખ લાવો, લાખ રૂપૈયા મોરે હીરા કંગના ॥ નજરા—૧. ॥ સોને-કી ઝારી ગંગા જળ પાણી, છટન કરૂં બાલમ તોરે અંગના. ॥ નજરા—૨. ॥

દરશન બીન અંખીઆ તરસ રહી, ઓજી તરસ રહી ત-રસાએ રહી ॥ દરશન—ટેક. ॥ પ્રીતમ પ્યારેને ખબર ન લીની, તલપ તલપ જીઆ જાએ સખી ॥ દરસન—૧. ॥

અમસે સંઇઆ કરે ચતુરાઈરે, ચતુરાઇ નીથુરાઇ મોરી કમર કસાઇ ॥ અમસે—ટેક. ॥ જાઓ જાઓની પીયા ત્રથ જમુનાપે, છએ નીરખત જેસી બંસીઆ બજાઇ ॥ અમસે—૧.॥

અંચલ માર પ્રાન લીએ સુધ ભુલ ગઇ નહીં બાવરીઆં ॥ ટેક. ॥ ગોરી જવાની જોબન રસ ટપકે, 'ગોલ ગોલ અગાનેણ રસીલે, દરશનકો જીયા તરસેરે સજની, અકટરકો મીલના ભયો કઠીને ॥ કંઇ ॥ ૧. ॥

અપને શાહાજાદે આલમકે લીએ, જંગલ સેરાહ બીઆબાન ફીરી. ॥ ટેક. ॥ તન ખાખ લગી પેની કફની, લેકે જોગન કા સામાન ચલી. ॥ ૧. ॥ ઉત્તર દાક્ષણ પુર્વ પશ્ચિમ, દીલ્લી શેહેર મુલતાન ફીરી. ॥ ૨. ॥

જશોદા તેરે કનૈયે કપટ કીયા—ટેક. ॥ બીન બોલે એ આયો કનૈયો, ગુપચુપ બસ્તર લીયા ॥ જશોદા ॥ બસ્તર લેકે ઠાડે કદમપે, ડાલે ડાલે બીંટ દીયા. ॥ જશોદા ॥ ના ધોકે અમ નીકસી જળગે, બસ્તર બીન તલસે જીયા ॥ જશોદા ॥ થાપ પડી નગન જલમેંહી ખડી, જબહી બસ્તર દીયા. ॥ જશોદા ॥ વ્યાસ વલ્લભકા નાથજી એગા, રાત્રે પ્યારીકા પીયા ॥ જશોદા ॥

સુંદીર છેલ છાંડો મોરી બૈયાં—ટેક. ॥ બૈયાં પકડકે બાવરી

બનાત હૈ, કપટ કરત કનૈયા. ॥ સુંદીર ॥ ધુપ પડત રૂધીર જલત હૈ, ઠાડેરે કદમકી છૈયાં. ॥ સુંદીર ॥ જાને સગાં સહુ સાથ સહોદર, સમજ સામ સૈયાં. ॥ સુંદીર ॥ જશોદાકું જાહેર કર કહેઉં, લડેગી તોરી મૈયાં. ॥ સુંદીર ॥ વ્યાસ વલ્લભકા નાથજી જેહું, હડમે દેખાઉં દૈયાં. ॥ સુંદીર ॥

ભલાજી મેરો કંગના નીકારી ગયોરે, કદંમકી કુંજમે. ॥ મેરો—ટેક. ॥ આય અચાનક નીઠુર નંદકે, ભલાજી મેરો પોંચા પકરી ગ્રહયોરે. ॥ કદમ ॥ કંગના નીકારી ગારી મોહે દીની, નાહક મોશું ઝઘડો મચાઇ ગયોરે. ॥ કદમ ॥ ઇત ગોકુળ ઉત મથુરા નગરી, ભલાજી મેરો કોન સુને કૈયોરે. ॥ કદમ ॥ પ્રેમાનંદકો નાથ શાંવરો, છકયો મદ જોબન તરૂન ભયોરે. ॥ કદમ ॥

ભલાજી મેરી મટુકી છીનાઇ લીનીરે, શાંવરીયા યારને. ॥ મેરી—ટેક. ॥ મેં દધીં બેચંન ચલીરી ગોકુળશે, ભલાજી મોહે બીચમે બેહાલ કીનીરે. ॥ શાંવરીયા ॥ દધીં મેરો ખાયે મટુકી મેરી ફોડી, લંગરવાને ઝટકી પટકી દીનીરે. ॥ શાંવરીયા ॥ દે દે ગારી જીયા મેરો જારી, છટકી ગયો કુંજમે કંગના છીનીરે. ॥ શાંવરીયા ॥ પ્રેમાનંદ કહે શઘન કુંજનમે, પોકારતી ગ્વાલની રંગ ભીનીરે. ॥ શાંવરીયા ॥

દરશન બીન નૈનાં તરસે. ॥ બે વાર. ॥ ના ના કરત ર-
હી એક ન માની, ચલે ઘનશ્યામ ઘરસે. ॥ ટેક. ॥ અવધ કહી
એક માસ આવનકી, બીતન લગેરી બરસે. ॥ દરશન. ॥ વીર-
હા સંતાપે મોહે કછુ ન શોહાવે, જરત જીયારામ દંત કરશે.
॥ દરશન. ॥ પ્રેમાનંદ તબ પીર બુજેગી, જબ આયે પીયા પ-
રસે. ॥ દરશન. ॥

સંદેસવા ન આયો પીયાકો. ॥ બે વાર. ॥ રેન દીન મો-
હે કલ ન પરત હે, દરદવા ન ભાંગો જીયાકો. ॥ સંદેસવા. ॥
શ્રી હરીકૃષ્ન મીલે બેની સજની, મીટત નાહીં તાપ હૈયાકો.
॥ સંદેસવા. ॥ આપતો જાય વીદેશ વીલમી રહે, ન કરત બી-
ચાર દરશ દીયાકો. ॥ સંદેસવા. ॥ પ્રેમાનંદ કહે પીયાશું સંદે-
સો, કોન સુનાવે ત્રીયાકો. ॥ સંદેસવા. ॥

સુનો સુનોરે સખી સુભ સવણસેં સુણો, બંસી બજી
જમુના ત્રટમેં, સુનો સુનોરે. ॥ ટેક. ॥ બંસી બજાઇ નીંદ તજા-
ઇ, પીડ લગી મોયકા ઘટમેં. ॥ સુનો. ॥ સબ સુધ લીની રં-
ગમે ભીની, લબ્ધ હુઇ નાગર નટમેં. ॥ સુનો. ॥ નાથ વલ્લભ-
કો જાદુઘર કબકો, માહા મોહની બંસી બટમે. ॥ સુનો. ॥

હો બરજોરી મોરી બૈયાં મરોરીરે, કર પકરત મોરી | છ-

તીયાં છુવત. ॥ બરજોરી. ॥ દખો દખો સારી મોરી ચુરીયા, ચુરીયા કરક ગઇ, અંગરી મુસક દીની, એસી તો કીની નઠોરીરે. ॥ બરજોરી. ॥ કાહા કરત કછુ બર નહીં આવે, જીયા ડર પાવે, બાત દીનકી નઠોરીરે. ॥ બરજોરી. ॥

છાંડ લંગરવા મુરખ મોરી બાંહીરે, બડો ધીટ ભયો માનત કાં નાહીંરે. ॥ છાંડ. ॥ લપટ ઝપટ કુંજનમે નીપટ, લપટ રહો શામરો, ના આએ નાએ ચંચળ નાએ, ચંચળ ચપળ ચલ ચતુર નાર. ॥ છાંડ. ॥

મેં વારી સઇયાં કેસે છલબલ કીની, મેં વારી સઇયાં. ॥ ઓર વારોં તંન મન ધંન જોબંન, તેહારે કારન. ॥ મેં વારી. ॥ મનસે જોગન તનસે બી રોગન, કદર પીયા તુમ જુગ જુગ જીઓ, કર લે નૈનાં તાકે દરશાન. ॥ મેં વારી. ॥

પીયુજી વાહાલા પ્રેમરસનું પીવાડોની પાણીરે, હું થઇશ તારી જાની, તું નીશ્ચે લેજે માની. ॥ ટેક. ॥ તું રેહેની મ્હારે મ્હેલરે, કરસું અતીસય સ્હેલરે, તમે પ્રાણથી છો પ્યારા, સાચું માનો પીયુ મારા, કરૂં છું કાલાવાળા વ્હાલા, પ્યાર કરોરે. ॥ પી. ॥

કંગનવા મોરા કરસે સરક ગયોરે, રાજ દુલારીરે સુનો પીયા પ્યારેરે. ॥ ટેક. ॥ જાને મત દઉંગી, જોબન રસ લઉંગી,

કમરવા પતલીશી લચક ગઈરે. ॥ કંગનવા. ॥ એજી બાગુમે ખ-
ડી, જોબન રસ ભરી, સે મેરા જીયા તુમસે ઉલટ ગયોરે. ॥કંગન.॥

મેરે ગલેકી ચંપે કલી, ઠગીયાં ઠગ લે ગયા કોન ગલી.
ગોકુળ ઢુંડી બીંદ્રાબીન ઢુંડી, ઢુંડ ફીરી મથુરાં નગરી. ॥ ૧ ॥

દીલ ફેર લીયા કરકે બતીઆં, અબ કાહે લગાવત હો છ-
તીઆં, ગઇ તેરે ફીરાકેમે નીંદડીયાં, કહો કેસે કરત પીયા બો-
ન રતીઆં. ॥ ૧. ॥

ગંગા ઘાટ મેં ઢુંડ ફીરી, લટકારી જોગન કામનીયા,
સબહી બન બન ઢુંડ ફીરી, મેં ઢુંડું બીંદ્રાબનીઆં. ॥ ૧. ॥
માધુબનકી કુંજ ગલનમે, કાહાંન બજાવે બાંસરીયાં. ॥ ૨. ॥

ગજલો.

ઇસ્કને તેરે મુજકો દીલ કયા કયા સીતમ દેખા દીયા,
એશો ખુશીઓ જીંદગી સારા જેહાં ભુલા દીયા.
મોતસે આગે મર ચુકા નેકી બદીસે કયા ગરજ,
હુસ્તીસે લે કે તા અદમ જામે બકા પીલા દીયા.
ઢુંડું ફીરૂં મેં યારકો અપની ફીકરમે ચો તરફ,
આપીમે આપ મીલ ગયા પરદા જો મેં ઉઠા દીયા.

મેરે સખુનકો સમજો તુમ ઉસમે નહીં હુએ હુચ ગલત,
આપી ખુદા હોવાયે દમ જબકે ખુદી મીટા દીયા.
ઉમરમેં અપને આપમેં આપી સમજકે ચુપ રહા,
જબકે મીલાવે મુજસેતેં હસકે મુજે રોળા દીયા.

કતલ કરનેકો આશકકે નેગેહ તલવાર કાફી હુએ,
બરોહુકે જખમકા મરહમ તેરા દીદાર કાફી હુએ.
પરેશાન દલ દીવાનેકો નહીં દરકાર જંજીરોંકી,
દલોંકે કેદ કરનેકો જુલફ ગલદાર કાફી હુએ.
ન તસબીહ હુએ ન સીજદા હુએ નહીં મતલબ કીતાબોંસે,
તસવર બન ગયા દીલમેં તો યેહી તકરાર કાફી હુએ.
પરેશાં દેખકર મુજકો જોલમ ઇતના ન કર જાલીમ,
શફ્કત મેહરબાનીસે સુખનકા પીયાર કાફી હુએ.
છોડ જા મત એકેલા યહાં ઇસ ફના મુકામગે,
જફરકો જબેહ કરનેકો તુમારી ચસમકા ઇશાર કાફી હુએ.

માશુક નહીં અઇ તો ફેર કામ હુએ કીસકા,
બીન વો જુગાંએ આશક નામ હુએ કીસકા.
રૈન હુઇ ના ચાનદ ચમકા બાદલ ઉલતા,
ગમખાર હોં કાશદા બોલ પેગામ હુએ કીસકા.
મુદત પેં મુદત હમ હરદમ ગુજરે બાદ મેરી,

રે સાંસ વો નુર યકીન સો ઐઆમ હુએ કીસકા.
ન માલુમ થે જો વકત આગે સો માલુમ કીયે મોબતને,
બેકદર હુઇ મોબત ફેર મન ગુલામ હુએ કીસકા.
બરપા કીયામત હોવે વહીં તગ મોબત હુએ એકસાં,
બોલો રૂસ્તમ કીયામામે સરનજામ હુએ કીસક.

બરકે પરીસે શીકલ મેરે દાલરૂબાકી હુએ;
જો દખતા સો કેહેતા હુએ કુદરત ખુદાકી હુએ.
બદલા હુાને રંગ સીયાહો ઘતાકી હુએ,
લા સાકીયા શરાબે રેહમત રેહમાંકી હુએ.
પીતા નહીં શરાબ કભી બેવજુ કીયે,
કાલબમેં મેરે રૂહ કીસી પારસાકી હુએ.
અબાસ રોજે હશરયે કહેતા ઉઠુંગા મૈં,
લુટા મુજે બુતોને દોહાઇ અલાહકી હુએ.

તુજે દખે તો ફીર ઔરોકું કીન આંખોસે હમ દખેં !,
યહ આંખે ફુટ જાએં, ગરચે ઇન આંખોસે હમ દખે.—૧
દખાતા યાર હુએ હર રંગમે જલવા હમેં, લેકીન કહાંસે
લાએં વોહ આંખે, કે જીન આંખોસે હમ દખે !,—૨
લગી તારે રગે ગુલસે બરંગે બાર આંખોમે,
જો ગુલકુ ઉસ ગુલે રૂખસાર બીન આંખોસે હમ દખેં.—૩

તસવરમેં ! બુતોંકે કેઆ તમાશા હુએ, કે ઘર બેઠ,
ખોદાઇકે તમાસે રાત દીન આંખોંસેં હમ દખેં-૪
સમા જાએ ઝરૂરગર ઉસ પરીકા જલવા આંખોંમેં,
ઉસીકુ દખેં ફીર જો એનસો જીન આંખોંસે હમ દખે.-૫

આનેકા તેરે પાસ કરૂં કયા મેં બહાના,
બીન દખે તેરે હોતા મેરા દીલ હુએ દીવાના.
મરતી હૈં તેરે વાસને ઔર દીલકો નહીં ચએન.
સૌ બાર તુજહે દખને દરવાજે પર આના.
કોઇ દોસ્ત નહીં એએસા જો મેં ભેજું સંદેસા,
માલુમ નહીં મુજકો સનમ તેરા ઠીકાના.
ઉસ દામે મહુબતમેં જો કોઇ હોવે ગેરફતાર,
લાજીમ નહીં બીમારપર તલવાર ચલાના.
દીદાર તેરા દખકે મેં હો ગયા સરશાર,
કેયા બાંકે નેગાહુસે કીયા દીલપર નીશાના.
એક બાર મેરે બાગમેં આયા વો સતમગર,
ઉન દીનસે દીયા છોર પલંગ ઔર બીછાના.

મેરી આંખ બંધ થી જબ તલગ વો નજરમેં નુરે જમાલ થા,
ખોલી આંખ તો ન ખબર રહી વો ખાબ થા કે ખેયાલ થા.
દમે બીસમલ યે બુતે ઇશાવગર ખુશી ઇતકીસી હુઇ મુજે,

ખમે તેગ તેરા જો સામને નજર આયા મીસલે હલાલ થા.
પયે કહો ઇસ તસવ્વુર યારસે કહું કયું ન ખજરે ખુજીસતા પયે,
કે યે તો દશતે ફીરાકમેં મુજે રહેનામ એ વેસાલ થા.
મેરે દીલમેં થા કે કહુંગા મેં યે જો દીલપે રંજો મલાલ હુએ,
વો જો આ ગયા મેરે સામને ન તો રંજ ન મલાલ થા.
વો હુએ બેવફા વો હુએ પુરજફા વહાં લોતફો કયેસા વફા કહાં,
ફકત આપના વહમો [illegible] થા યે [illegible] અમરે મહાલ થા.
પસે પરદેમુનકે તેરી સીદા તેરા શોકે દીદ જો બડ ગયા,
મુજે ઇન્તેઝાર કમાલ થા યે વજદ થા યે હાલ થા.
જફર [illegible] છુટકે જો [illegible] કા તા યે જાન હમને કે વાકેઇ,
ફકત એક કયોદ ખુદીકી થી ન [illegible] થા ન કોઇ જાલ થા.

તકરેકા હોતા હે એસાભી ગુલનદામ કહીં,
મયે કહીં શીશા કહીં સાકી કહીં જામ કહીં.
દીલકી બેતાબી યહાં ઠએરને ન દેતી મુજે,
દીન કહીં રાત કહીં સુબે કહીં શામ કહીં.
એક દીલ દીજીયે કીસકીસકો સભી માંગતે હુએ,
ખુનદ ઔર બાલ કહીં જુલફ સીયા ફામ કહીં.
નામેબર નામા લીખું યામે જબાંની કહે દું,
ખતકે પુરજે લીખું કાસેદ નાકામ કહીં.

દીલભી ઓરજાને કેફ્રીએતને સભીકી હુએ નઝર,
ગુલ કહીં સુનચા કહીં બુલબુલસે બદનામ કહીં.

ઝલવા જો ઉસને દેખાયા મેરા ઝી જાનતા હુએ,
ફીર ખુદાઇ નજર આઈ મેરા ઝી જાનતા હુએ.
ઉડ ગઈ મેરી જોગાસે તો જેહાંકી લેજ્જત,
જો મઝા ઈશકમે પાયા મેરા ઝી જાનતા હુએ.
મેં બતાવાર હું ખત કીયું કરલીણું અએસાહેબ,
જએસા લોગોને સીખાયા મેરા ઝી જાનતા હુએ.
કોન કહેતા હુએ તેરે ઇશકસે અનજાન રહા;
ઝને ઝી તુને જલાયા મેરા ઝી જાનતા હુએ.
અએ જફેર ઉસ ગુલે ખંદાંકી મહબબત તુજકો,
દમબદમ ઉસને સતાયા મેરા ઝી જાનતા હુએ.

જુદા કીસસે કીસીકા કોઇ હબીબ ન હો,
યે દાગ વો હુએ કે દુશમનકોભી નસીબ ન હો.
જુદા જો હમકો કરે ઉસ સનમકે કુચેસે,
અલ્લાહી રાહમેં એસા કોઈ રકીબ ન હો.
એલાજ કયા કરે હોકમા તપે જુદાઈકા,
સેવાએ વસલકે ઉસકા કોઇ તબીબ ન હો.
નઝર અપના તો માશુક ખુબસુરત હુએ,

મોહાસન ઉસમેં હયેવયેસા કોઇ અજબ નહો.

આશકકો તેરે દેખ અએ દીલદાર તું જરા,
અપની નજર ફીરા પસે દીવાર તું જરા.
કયું સૌજકે સાથી સીવા આતી હએ તુજે નીંદ,
અએ યાર જફાકાર હો બીદાર તું જરા.
રૂકકા જો તેરા આજ લેકે આયા થા કાસીદ,
તેરી રજાસેં આએ હો તૈયાર તું જરા.
સાકી હએ ખડા લેકે યાંહાં બાદે મ્હોબ્બત,
એક જામ ભરકે પીલે હો સરસાર તું જરા.
અનસર હએ ખડા ઝેર જહરૂખેકે ઝમીરા,
દીલબર મેરી દીખલા તેરે દીદાર તું જરા.
આરામ ચયેન અયેશ ઔર અશરત હયે હમદમો,
જલદીસે આ બગલમે અએ ખુનખાર તું જરા.

હજાર દીલસે હું તુજપર ફીદા, ખુદાકી કસમ,
ગુદામ દરપે હું તેરે ગદા, ખુદાકી કસમ.
નહીં હું યાદસે બાહેર તેરે જરા એકદમ,
સાનેમે રહેતી હું તેરી સદા, ખુદાકી કસમ.
તું ખાહા રહેમ કરે યા નીગાહે કેહર સનમ,
ન હુંગી તુસે મએ હરગેજ જુદા, ખુદાકી કસમ.

તલગ ઉમર તેરે અલતાફકા લીખું કાગજ,
ન હોવે શરમે મેરેશે અદા, ખુદાકી કસમ.
અમેસા દીલપર એહ રખતીથી આરજુ દીલમે,
કે મીલાદે યારકો મેરે ખુદા, ખુદાકી કસમ.

અજબ જુડેકી બંદસે હાં કયામત કદ દોબાલા હે,
ગજબચીતવનસીતમ મુખડા બદન સાંચેમે ઢાલાહે.—૧.
તુમારે આતસે રૂખપેં અદુદે કદ દો હાલા હે,
બચેથે આગસે લેકીન ધુંવેને માર ડાલા હે.—૨.
ભવેં તેગે પલક ખંજર નીંઘા દુશમનકા ભાલા હે,
ઇલાહી તું બચા લાંજો બડી કાતીલસે પાલા હે.—૩.
રૂખે રોશનપે ચેહેરેને અજબ કાકુલકુ પાલા હે,
ખજાને હુસનોપર બેઠા હે કુંડલ માર કાલા હે.—૪.
પડા હોગા કીસી બોનેમે જા પેછાનકે લે લે,
મેરા દીલ દો મેરા દીલ દો નયાનખરાંનીકાલા હે.—૫.

સખીરી સુનો સ્યાંમ, વે બંસી બજાતા,
મીલાકે મધુર સુર ખુબ, ગ્નાનસે ગાતા.—સખીરી ટેક
છુમ છુમ છછુંનાક છાઉં, પાઉં પટકે,
બોલાતા સબ્જી શ્રીજનાર હાથકે પટકે;
તાનપરસે તાન માન, ખુબ ઉડાતા.—સખીરી ૧.

નંદલાલે નેનનુંકા, મારા નીજારા,
ક્યા કરૂં કલેજા કટ, જાતા બીચારા;
બોલ કર બંસી બટ, સ મનકુ મીલાતા.—સખીરી ૨.
મેરા ચીત ચોરા કુછ, જાદુ કરકે,
સસુરવાકી ચોરીસે, મરૂં મયેં ડરકે;
વલ્લભકા નાથ મેરે ઘેર, ક્યું નહીં આતા.—સખીરી ૩.

નાગનકે બચ્ચે નાગ ઉનસે પ્યાર ન કરના ॥ પ્યાર જો કરના તો હુશીયારીમેં રેના ॥ અગર હોવે કડવા લીમ ઉસે મીઠા ન કહેના ॥ અગર હોવે અપના દુશમન ઉસે બાત ન કહેના ॥ અગર હોવે ઇલમદાર ઇલમ હસલકુ દેના ॥ કમસીલકુ ઇલિમ દેકે હુશીઆર ન કરના ॥ હુશીઆર જો કરના તો ઇતબાર ન કરના ॥ જો કરના ઇતબાર તો હુશીઆરીમે રેના ॥ અગરસ્થાન હીંદુસ્થાન બડી મોજમે રેના ॥ યું કહે નીરમલદાસ ગજલ સુરતમે કેના. ॥

ખુશીશે કાટ લે દીલદાર ગરદન ॥ તુમ આશકસે પેછાન ક્યા હે કમર પતલી શીશા દિયાર ગરદન ॥ અમ આશક હેસો મરને નહીં દરતે ॥ જો કાટેહે શરે બજાર ગરદન ॥ ખુશીશે ॥ હવા જાતીહે માહતમકી પલકશે ॥ કોઇ મારા ગયા હુશીઆર ગરદન ॥ ખુશીશે કાટલે દીલદાર ગરદન. ॥

જીતના જી ચાહે સતલે સીતમ જાવ મુજે ॥ મીશાલે ત-શબીર હું આતી નહીં ફરીઆદ મુજે ॥ જીતના ॥ જો મેં દીવાના હું મેં લપટુંગા જતાનોશે તેરે ॥ બાજ મૃદંગ ન છોડી લો ધરી જાદ મુજે ॥ જીતના ॥ ઈલાહીલાઈલે બેતાબકુ અબ કયાં બીઠલાવું ॥ નજર આતી નહીં બસ્તી કોઇ આબાદ મુજે ॥ જીતના ॥ તે ઘર ખરકે તુલુપરસે હથાલે, તાંહિ, અહીં તલાવટ તેરી ભાતી નહીં જલ્લાદ મુજે ॥ જીતના ॥

એહ લુતફ દેખ રહે હેં ગલા કટાએ હુએ ॥ વોહ બેઠે જાનુસે સીના મેરા દબાએ હુએ ॥ એહ કીસને એન મજેમેં જગા દીઆ હમકો ॥ અભી યે ખાબમેં ઉનકો ગલે લગાએ હુએ ॥ ખુદા પનાહમે રખે તુમારી મીજગાંસે ॥ સીતમકી ફોજ ખડીહે પરા જમાએ હુએ ॥ કીસીને ન કહા હાઅ મેરે દફનેક વકત ॥ કે ઇનપે ખાક ન ડાલો એ હે નહાએ હુએ ॥ જો નજર દીલ હે કીઆ યાર અસકરી ફીર કીઆ ॥ કે હમહેં ઈશકકી ચોંટે કથી જયાપ હુએ.

બાઅસે વેહશત હુઇબે તનહાઇ આપકી ॥ તીનકે ચુનવાને લગી હમકો જુદાઇ આપકી ॥ આપકી જાને બલા કીઊંકર કરે ફુરકતકી ॥ રાત દીલ તળપકે રહે ગઆ જબ યાદ આઇ આપકી ॥ કરવટેં લેતા હું શબ ભર નીંદ આતી નહીં ॥ રાત

ભર બે ચેન રખતી હે જુદાઇ આપકી ॥ આપકી બાતોકા રહે-
તા હે મુજે હરદમ ખીઆલ ॥ જો કોઇ બોલા કાનોમેં સદા
આઇ આપકી ॥ ખુદ ગલા કાટો મુજે ખંજર ઇનાયત કીજીએ ॥
દખીએ દુઃખ જાએ ન નાજુક કલાઇ આપકી. ॥

ભેરવીની ધુરપત.

મોહેકુ બોલાવે કાન, બેર બેર બનસરીકી ટેર સુનાવે—મોહેકુ.
આંતરૂ—તેહેરૂભી ભાસ ગાવે, પંચમ ભેરવી ગાવે;
લલત તોડી મલ હીંદાગીરાજ મોહલ. મોહેકુ.

લાવણી.

મેં સોઇ પલંગકી બીચ બખત દુપેરી ॥ અંખીયા મેરી
ગઇ મીચ નીંદમે ઘેરી. ॥ ટેક ॥ વાં આય અચાનક સજન
ખબર નહીં મુજકું ॥ ક્યા કહું સરમકી બાત સખીરી તુજકું ॥
સાજન ભીડાઇ બાથ ચોલી બંધ ખોલા ॥ મેરા કુચ્ચા લીંબુપર
હાથ યારને ડાલા ॥ મોતનકી તુટી માલ બની બેહાલે ॥ વાં છુ-
ટા પસીના અંગ, હુઇ કંગાલે ॥ ચમકી ઉડી પીછુ ખુલ આંખ
ગઇ મેરી ॥ અખીયા મેરી ગઇ મીંચ નીંદમે ઘેરી ॥ ૧ ॥
સબ ખડા હો ગયે રૂવાં, સજન લપટાયા ॥ દોનુકા અંગ ભય

એક, નેન જલ આયા ॥ નહીં એસી મઝા કોઇ દીન સખીરી આઇ ॥ નહીં એસા સુખ કોઉદીન સખીરી પાઇ ॥ લાલને મ- સલીયા ગાલ બાલ બીખેરી ॥ અંખિયાં મેરી ગઇ મીચ નીંદમે ઘેરી. ॥ ૨ ॥ ચંદનકા શુભ પલંગ પાટી રેશમકી ॥ સોનેકે બા- સને તલાઇ થી મસરૂકી ॥ દો ભયે ઇશકમેં મગ્ન હુવા રંગ રોલે ॥ બરસે ઝરમર બરસાદ મોર મુખ બોલે ॥ ઘન ચડયો સખી ઘમઘોર અરે ચોફેરી ॥ અંખિયા મેરી ગઇ મીચ નીંદમે ઘેરી. ॥ ૩ ॥ આશકને મુજપર પ્યાર બહુત બતલાયા ॥ દુપટ્ટા કસ- બી મુજે સખી ઓઢાયા ॥ કહું બાબત બત્તિકા હુવા સખીરી જબહી ॥ લાચાર ભઇ કિય પાર બિદા મેં તબહી ॥ નહીં મીલે ફીર ફીર રસીક બુલાખી લ્હેરી ॥ અંખિયા મેરી ગઇ મીચ નીંદમે ઘેરી ॥ ૪ ॥

ગરબીઓ.

ગીરધારીની.

ગીરધારીરે વાત કહું છું વીચારો, મુને મોહન આંખ ન મારો; મુને જાતાંરે મારગડે સીદ વારો, મારો પાલવડો નવ ધારો-ટેક.

મુલ.

મુને રોકીને શું ઉભારોરે, જુઓ જુવે છે લોક હજારોરે,

આસો પડયો સ્વભાવ નઠારોરે, વનમાળીરે થાશે ઘણો ફટકારો;
મુને મોહન—૧.

પ્રભુ મારારે આમ ન કીજે વાટે, ઠીક રહીયે પોતાને ઘાટે;
નથી મળતીરે પ્રિત બજારે હાટે, કંઇ જોર જુલમને સાટે;

ઝુલ.

નથી જાણતા ધર્મ હમારોરે, અમો અબળા લાજનો ભારોરે,
નથી રાખતા કંઇએક આરોરે, રસીયાજીરે પ્રિત તણો પંથ ન્યારો,
મુને મોહન—૨.

હજુ સાંખીરે રહીછું વાલમ વારૂ; હાવાં કહીસ કંઇક નઠારૂ,
નથી કે'તીરે હું સમજી શા સારૂં, મુને લાગેછે કાંઇ પ્યારૂ;

ઝુલ.

પછી જાસે ભાર તમારોરે, નહી વાંક હમારો લગારોરે,
એમાં લાભ નથી કંઇ સારોરે, અલબેલારે છાનામાના સધારો;
મુને મોહન—૩.

પાતળીયારે વાત કહું એક છાની, તમો સાચી લેજો માની,
મધ રાતેરે મંદીરિયે પ્રભૂ આવો, સુખે લ્યો લાખેણો લહાવો.

ઝુલ.

પછી રાખસો ના કંઇ ઉધારોરે, મારા જોબન મદન ઉતારોરે,
મારા તનના તાપ વીડારોરે, ગુણવંતતારે છોટમદાસ તીહારો.
મુને મોહન આંખ ન મારો—૪.

સખી આવોરે દરશન કરતા જાઓ, મારા હરીને સમજા લાવો; હમસે રૂસ ગએ સ્વામીને જાએ મનાવો, મારી ગોકુલમાં લઇ આવો. ॥ સખી આવોરે ॥ સખી મોરે મોહાન ગીરધારીરે, કંઇ નાર મળી ધુતારીરે; છત્રપતિ કહે ગોખી નીત ગુણ ગાઓ, મારા હરીને સમજા લાવો. ॥ સખી આવોરે દરશન કરતા જાઓ.॥

ચલોચલો કીશનજી ચલોરે, ચલોચલો મોહનજી ચલોરે મારા મંદીરરે; તારી ગોકુલ જોવાને આવોને, મારો બાલુડો જી ન સતાવોરે. ॥ કીશનજી ચલોરે ॥ કાના દખી તોરી ચતુરાઇરે ॥ મોરી સુધ બુધ કહાં બીસરાઈરે ॥ કીશનજી ચાલોરે ॥ તારી વાત જુએ છે બ્રીજનારી, હું તો વારીવારી જાઊં બલી; હારીરે. ॥ કીશનજી ચલોરે. ॥

રામા મોરી ગાગરીયા ફારીરે, દખો દખોરે તુરકવામે બરજોરી કરીરે. ॥ રામા ॥ મેં જલ જમુના ભરને ગઇથી, બીચ મેદગર મોંસે કીનીરે. ॥ રામા ॥ ચલ છાંડરે આલમ તોરી નકી દુવાઇ, મોસે કીની ચતુરાઈ. ॥ રામા મોરીરે ગાગરીયા ફારીરે.

જશોદાજીશે કહેના જાએ, કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.
કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.
ગાલી બી દીની ગગરીઆબી છીની, ચોળીમે ગફલત કીનો.
કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.

હાથ બાંસુરીઆ ને ખાંઢે કમરીઆ, સામરી સુરત ભીનીભીનીરે.
કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.

કાના સુનોને બાત હમારી, હેમોરી બઇઆં ન પકડોં મોરારીરે. ॥ કાના ॥ ટેક ॥ પીયુજી હમારો છેરે નઠારો, સાસું ભુંડીને કપટી સસરો; હું પરઘરની છું નારીરે. ॥ કાના ॥ લાજ મુકીને તમે થયા છો નઠારા, મારગમાં તમે રોકો છો સારા; મારગ દો મારા પ્યારારે. ॥ કાના સુનોને બાત હમારો. ॥

રાધાજીનો હાર.

ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઇયે, આપણ ગુણ શ્રીગોવીંદના ગાઇયે;
ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઇયે. ॥ ટેક. ॥

સો ગોકુળની વ્રજનારીરે, વ્રખુભાણતણી દુલારીરે;
પેર્યા ચરણા ચોળીને ચીર, આવી ઉભા છે જમુનાની તીર;
ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઇયે—૧.

એના આભ્રણનો નહીં પારરે, માંહી મેલ્યો એકાવળ હારરે;
સહુ જળ જમુનામાં નહાય, એમને હૈડે તે હરખ ન માય;
ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઇયે—૨.

હરી ઉભા જમુનાની તીરરે, નારી નાતાં દીઠી જદુવીરરે;
પ્રભુએ પોપટનો વેશ લીધો, પછી હાર રાધાજીનો લીધો;
ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઇયે—૩.

હાર ભેરવ્યો આંબળીયાની ડાળેરે, પાળે ઉભા પછી શ્રીગોપાળેરે;
જળક્રીડા કરીને નીસરીયાં, પછી આભ્રણ અંગે ધરીયાં;
ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઇયે–૪.
રાધા આવ્યા તે કરતાં હાંસીરે, સહુ આભ્રણ જોયાં તપાશીરે;
ત્યાં તપાસ્યા તે સોળ શણગાર, નવ દીઠો એકાવળ હાર;
ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઇયે–૫.
સહુ સખીઓ અન્યઅન્ય પુછેરે, હાર ગઓ એ કારણ શું છેરે;
સહુ સખીઓ મળી સમ ખાય, પછી રાધાને ચીંતા થાય;
ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઇયે–૬.
સખી આવી કહે રાધા પ્રત્યેરે, હાર હરીયે લીધો એક સરતેરે;
નારી જાય હરીની પાસે, હરી સખી ગોવીંદ ગુણ ગાશે;
ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઇયે–૭.

સખિયો હરીની સ્તુતી કરે છે.

છબીલાજી આપોને હાર અમારો, અમને આવે ભરૂસો તમારો;
છબીલાજી આપોને હાર અમારો. ॥ ટેક. ॥
ત્યારે બોલ્યા દીનદયાળેરે, તારો કોણે લીધો હારરે;
એમ કહીને ભુધરજી ખીજ્યા, ચોરી કરે તેતો નર બીજા–છબીલાજી.
રાધા કહે છે તે આપ વીચારોરે, ચોરી કરતા ગયો જનમારોરે;
તું તો મહી માખણનો ચોર, ચાર્યા વ્રંદાવનમાં ઢોર–છબીલાજી.

ગોકુળમાં તે ચોરી કરોછોરે, વ્રજ-નારીની પુઠે ફરોછોરે;
તું તો જન્મારાનો જુઠો, હાર આપ્યા વીના નહીં છુટો—છબીલાજી.
ગોકુળમાં તેં ચારી ગાયરે, તારૂં ગ્વાલ-પણું નવ જાયરે;
તને કપટીને કોણજ ધીરે, ના રહેવાય જમુનાની તીરે—છબીલાજી.
રાધાકેરાં તે મર્મ વચનરે, શુણી બોલ્યા જગજીવનરે;
એમ કહે છે તે અંતરજામી, નથી બીતો ગોવીંદનો સ્વામી.
છબીલાજી આપોને હાર અમારો, અમને આવે ભરૂસો તમારો.

હરી કહે છે.

એ રાધા જુઠી નારી ઠગારી, ધુતવાને આવીછું ધુતારી;
એ રાધા જુઠી નારી ઠગારી. ॥ ટેક. ॥
અમને જુઠી તે ચોરી ચઢાવેરે, તેનું ધીજ-પતીજ કરાવેરે;
સર્વ દેખતા જો ઠરૂં સાચો, તારા મુખપર મારૂં તમાચો—એ રાધા.
નારી નદીઓના નીર મગાવોરે, સહુ દેખતા મુજને પાવોરે;
જો પુછે તીરથનું પાણી, હાર તતક્ષણ આપું આણી—એ રાધા.
નારી કોરો તે કુંભ મગાવોરે, મોટો મણિધર માંય મુકાવોરે;
સર્વે ઉભો સાહેલીનો સાથ, હું ઝાલું તે જમણે હાથ—એ રાધા.
ચાર ગજની તે કયારી ખોદાવોરે, તેની મધે અગ્નિ ધીકાવોરે;
પગ પરસીને નીસરૂં બહાર, ત્યાંથી ચુકુ તો આપું હાર—એ રાધા.
ધીજ-પતીજ કરતે ચુકુંરે, હાર હેલામાં આણીને મુકુંરે;

નથી બીહીતો ગોવીંદનો સ્વામી, પછી રાધા બોલી શીશનામી;
એ રાધા જુઠી નારી ઠગારી.

રાધા બોલી.

ભુધરજી ભુલાં શાંને ભમાવો, હાર મેલ્યો હોય ત્યાંથી લાવો;
ભુધરજી ભુલાં શાંને ભમાવો. ટેક.
તીર્થ સગળાં તમારી કાયારે, કોણ ઢુબે જશોદાના જાયારે;
તારા પ્રાક્રમ વેદ વખાણે, તને ચૌદ લોકમાં જાણે—ભુધરજી.
કાળીનાગ તેં નાથ્યો કાળારે, ત્યાંતો વીખની ન લાગી જ્વાળારે;
હું તો જાણું તમારી ઘાતો, વિઠલ મેલો વાધ્યાની વાતો—ભુધરજી.
પ્રભુ દાવાનળ તમે પીધોરે, સહુ દેખતાં પસલીમાં લીધોરે;
પ્રભુ પાવક નહીં પરજાળે, હાર આપ્યા વીના નહીં ચાલે—ભુધરજી.
મંદ્રાચળનો રવૈયો કીધોરે, રતનાગરને મથી દીધોરે;
વાસુનાગને નેતરે તાણ્યો, ત્યાં વિખનો ભય નવ આણ્યો—ભુધરજી.
સાને કાજે તે રાઢ વધારોરે, હાર ઇર્જ્જને આલો અમારોરે;
હઠ મેલો હરિજી હઠીલા, ગોવીંદના સ્વામી રસીલા.
ભુધરજી ભુલાં શાંને ભમાવો.

રસીલા રસમાં રહ્યા છો બુડી, રંગ રેલતણી છોળ ઉડી.
રસીલા રસમાં રહ્યા છો બુડી. ટેક.
રઝસે રીયા શ્રી વૈકુંઠનાથરે, હરીયે ઝાલ્યો રાધાજીનો હાથરે;

રીઝયારીઝયા તે શ્રીવનમાળી, રાધા હાથોહાથ લે તાલી—રસીલા.
માંડયો રસ કીશોર કીશોરીરે, સ્યામ સ્યામને રાધા ગોરીરે;
હરીયે રમવાનો રસ થાપ્યો, પછે હાર રાધાજીનો આપ્યો—રસીલા.
રાધા દીસે રંગીલી રૂડીરે, ખળકે કંકણને વળી ચુડીરે;
ઘણું રીઝયાં રાજાને રાણી, દરશન દીધાં તે સારંગપાણી-રસીલા.
હાર ગાય જે નરને નારીરે, તેને કૃપા કરે મોરારીરે;
હરિયે પ્રેમીને રસ પાયો, હાર ગોવીંદદાસે ગાયો—રસીલા.

જુદા જુદા રાગના પરચુરણ ગાયણોઃ

મેંદી લગાને દે સો મેરી આલી મેદી લગાને દે, મેંદી લગાને આવે તોરી સાસુ, જો માંગે સો દે ॥ સો મેરી—ટેક. ॥ મેંદી લગાને આવે તોરી નાણદી જો માંગે સો દે ॥ સો મેરી—૧.

હજારા મેરા કાનકા મોતી, (બે વાર.) એ મોતી મેરે લાખ ટકેકા, ધર છતીઅનપર સોતી ॥ હજારા—૧. એ મોતીકી મેરે છાબ ભરી હે, જળ જમુનાપર ધોતી ॥ હજારા—૨. એ મોતી મેરા કોઇ ધુંડકે લાવે, આધા જોબન ઉસે દેતી ॥ હજારા—૩. અગલી બજાર મેંને મોતીબી ખોયા, પીછલી બજાર ખડી રોતી ॥ હજારા—૪. એ મોતીકુ મેરે બાલ પરોયા, મુખ

આયનેમે જોતી ॥ હજારા—૫. એ મોતીકે બદલે મોતી મંગા દે, મોતી બીના નહીં સોતી ॥ હજારા—૬.

દહીં મારે તુરકવાને ઘેર લીના, ઘેર લીના ઘેર લીનારે ॥ દહીં મારે—૧. આપે જાગે વારી, મેકો જગાવેરે, લાખ રૂપેકી મોરી નીંદ ગઈ ॥ દહીં મારે—૨. કોરીસી મટુકીમે દહીં જમાયારે, કોઈ લેરે તુરકવાને ઘેર લીનારે ॥ દહીં મારે—૩.

ધીરા ધીરારે લગાએ લીના જાએ, લગાએ લીના જાએ લગાએ લીના જાએ ॥ ધીરા—૧. હરહર બાંસુકી એરે બાંસુરીઆરે, કોઈ મોરલી સુનાએ લીના જાએ ॥ ધીરા—૨. એ મેરે તળાવમે છોટીસી મછલીઆરે, કોઈ ચાખે ચખાએ લીના જાએ ॥ ધીરા—૩. ઇતની કહી મેરે પીયાસે કહીઆરે, તોરી જમુનામે દ લીદે જાગ ॥ ધીરા—૪.

એ મેરા પતવા, બતવા ચોરાયા, દારી ચોરાઈ નાલશ કરૂંગી પોલીસમે. ॥ એ મેરા બતવા તુમને ચોરાયા, નાલશ કરૂંગી પોલીસમે. ॥ બતવા ચોરાયા દારી ચોરાઈ, જોબન લુતા અફતમે, બી પતવા નાલશ કરૂંગી પોલીસમે.

એ મારી છીણી કેસ લો. (બે વાર) દેવળમાંની પુતળીને, બાળે ગુગળના ધુપ, ઘંગ વીનાની અસી તેના શું કરે રંગ-

ને રૂપ ॥ ઓ મારી ॥ પેહેલે કુવે રાજા મેં ભરૂં પાણી બીજે કુ-
વે પાણીઆર, કોઈ રસીઆની નજર લગી, મેરા ગુંગટ ખુલ
ખુલ જાએ ॥ ઓ મેરી ॥ દીલ્લીને દરવાજે રાજા શીકાર રમવા
જાય, ચતુર હોયતો ચેતજો કંઇ મુરખ ગોડાં ખાય ॥ ઓ મેરી ॥

બેરનીયા લગ ગઈ આંખરે, ચલત પવન સો રહી અં-
ગના ॥ બેરનીયા—ટેક. મેં જો સોઇતી બુલમાં નીંદકી માતી,
મેહેલોમે હો રહા સોરરે, ગજરા ગજરા કયા કરો, મેરા ગજરા
લે ગયા ચોરરે ॥ ચલત—૧. ચોર આએ ચોરી કરને, આએ
આધી રાતરે, ગલેકા મોરા હરવા લીના, બેરનકા લીયા બાંકરે ॥
ચલત—૨. ચુરાં ચંદન સાડી પેની, જોબન તેરા લાલિરે, જબ
લગ તેરા જોર બના, ગોરી તબ લગ તેરા માનરે ॥ ચલત—૩.

મન પરદેશી લો કે રાજા મોરા, મન પરદેશી લો—૧.
કોન ખડી હે કામીના, ને કયા હે તેરા નામ; નવ ટકી તું કયુ
પુછે, સૈજા મેરા નામ; ખુલ દે ખડકીયારે કે સૈજા પ્યારી ખુલ દે
ખડકીયારે—૨. તેજી છુટાં બાગસે, કસબે પડી પુકાર; સબ દર
વાજા બંધ હુવે, નીકલ ચલે અશવાર; ખુલ દે ખડકીયારે કે બં
દે જાન ખુલ દે ખડકીયારે—૩. પીયા બસત હે પાહાડમે, આ
મ જમુનાકે તીર; અબકો મીલનો કઠીન હે, પાંઉમે પડે જંજીર;
મારાબી જાયગારે પંજાબી છોરા મારાબી જાયગારે—૪. નદી

કીનારે મુડદા જલે, ધુવાં ન પ્રગટ હોય; તુજ કારન મૈં જલું; મુવા ન જીતા કોય; ખુલ કેવડીયા લી કે બંદ જાન ખુલ કે વડીયા લી—૫.

બાંસુરી બજાકે કાના બાંસુરી બજાયકે, આજ શામ મોહે લીયો બાંસુરી બજાયકે—ટેક. હર હર સબ કરત જાત, ગાગર શીર ધરત જાત; નીર નાર ભરન ચલી, સુધ ન રહી શારી- રકી—૧. બન બન સબ ઢુંઢકે, કટાય ડારૂં બાંસરા, નીપજે નહીં બાંસ હો, બજે નહીં તોરી બાંસરી—૨.

બોલતા કીઉ નહીંરે માસુકડા, બોલતા કીઉ નહીંરે—ટેક. શીર તોરે ગગરે દો ચીડા, ગળે મોતનકી માળારે, હાથમે તોરે પરેમ કટારી, મારતા કીંઉ નહીં રે; માસુકડા—૧. મુંબઇકે તો લવેંગ સોપારી, દીલીકે દશ પાનરે; એક તંબોલન એસી ખડી વાં, લાખ ટકા કુરબાન; માસુકડા—૨.

લીંબુ નીચે કોન ખડા મેરી જાન, લીંબુ નીચે કોન ખ- ડા મેરી જાન—ટેક. છોટે છોટે લીંબુવા અજબ રસીલે, તોડ લીએ નાદાન ॥ લીંબુ—૧.

અમસે છલબલ કર સઇઆ, સોતન ઘર ગએ રહેરે—ટેક જો જો સઇઆ તુમને કહી સોહી, તોતો અમને માનારે, અબ

ના માનુંગી સઇઆ, તોરે એ ઢંગ નહે નહેરે ॥ અમસે—૧. ભોર ભયો ઉઠ જાકે આએ, હસકે કીની બાતરે, મીઠી મીઠી બતીયાં કર મેરા, મન હર લીએ લીએરે ॥ અમસે—૨. પ્રીત લગી કપટી મોહનાસે, ના કર એસી પ્રીતરે, કીને કુતીએન બીરંમાયા સઇયા, ઉને લગીએન ગએ રહેરે ॥ અમસે—૩. બાંધે કાળી કમળી સઇયા, ગલે મોતનકી માળારે, ઇશકે નાવસે બેઠ સઇયા, બીંદ્રાબન ગએ રહેરે ॥ અમસે—૪.

છેલા મત પીઓને દારૂડી ॥ રે નીદીંઆમે આણુ સતાઇરે ॥ હેજી દુસ્મનને આણુ સતાઇરે ॥ છેલા॥ દારૂની તીખીતીખી માથે મટુકી મારે ॥ ચુડલે ચુંક ચડાશી ॥ ઉભીરે ગોરી અરજ કરૂં છું ॥ મારો પીયુજી તરશો જાએરે ॥ છેલા પીયોને દારૂડી.

કાલી ઘટા કોયલ બન છાંઇ, મહેલોમે તડપ રહી પ્યારી. કહો સખી કહાં હયે જાના, મોકો સીંગાર બીના નહીં ચએના; કરકર બીજલીજીઆ ચમકે, ઉપરસેં તો વાદલ ગરજે—મહેલોમે. મોરી સંગકી સાહેલીઆં ફડકે, સકી છાંયા અમ્બર ભરપુર, પીયા હૈ દુર સખર કર નારી—મહેલોમે તડપ રહી પ્યારી.

હાથ પકડ મોરા ખેંચત સાવરા, મેં પનીયાં કેસે જાઉંરે—હાથ પકડ. હમારી અંખીયા છીની ગગરીઆં, રસીઅ-

નકુ ઘટ ડાલીરે; નેણ લડાવત હસ હસ અગસે, મેં પનીઆં કેસે જાઉંરે—હાથ પકડ મોરા ખેંચત સાવરા.

ચાલો નીકલો બાહેર તોફાન મચાવા, તોફાન મચાવા; તોફાન મચાવા—ચાલો નીકલો. જુવો જુવો વાદલ ગેરાઈ ગયું, ઉપર આયું નીચે ગયું; દેવી મલેકા આવી લાગશે. ચાલો નીકલો બાહેર તોફાન મચાવા.

પ્યારીકી પતીયાં પીયુજી બાંચતહે, ઍહાગન આવજો. સીદસલી પેલે લીખું કંઇ, મુંબઇ નગર સુજાણ; તારારે પગની મોજડી કંઇ તે મારો ભરથાર ॥ પ્યારીકી ॥ સાણુ શોઘાંનેડલો કંઈ ચુડલો હુથીદંત, મોહોલે પધારો શોારડી તમને યાદ કરેછે કંડા ॥ પ્યારીકી ॥ સાજન ચાલ્યા ચાકરી કંઇ, લવેંગ સોપારી પાન; કરજોડી કામીના કહે, તેનો મુજરો લીજે મારૂજી ॥ પ્યારીકી ॥

કબુ હોતે ખુશી કબુ હોતે ખફા, એસે નાદાનોકી દોસ્તી કીયા ॥ કબુ ॥ એસા મેં જાણુતી પ્રીત નહી કરતી, છોટાશા જીયરા લેતી બચા ॥ એસે. ॥

ખબર.

આ ચોપડી સુરતમાં "દેશી મીત્ર" તથા "ગુજરાત મીત્ર" આફીસમાં કાસીદાસ ભગવાનદાસ પાંસેથી રોકડી કીંમતે મળશે. દેશાવર વાળા પાંસેથી ટપાલ ખરચ સાથે ૦—૩—૬ લેવામાં આવશે.

સામટી ખરીદનારને કમીશન આપવામાં આવશે.

☞ આ ગાયનની ચોપડી ઘણી મ્હોટી થાય અને ખરીદનારને ભારી કીંમતની થઇ પડે એમ ધારી એના ભાગ પાડવામાં આવ્યા છે.

